

Vážení čtenáři, soudružky a soudruzi,

Média v současnosti plní zprávy o protestech na podporu prezidenta Petra Pavla. Svolala je nezisková organizace Milion chviliek pro demokracii, která se stylizuje do role nejvyššího strážce demokratických hodnot v naší zemi.

O této roli lze však úspěšně pochybovat. Spolek už v minulosti opakovaně ukázal, že uznává pouze svůj pohled na to, co je „správná strana“. Opačný názor je pro něj nepřipustný. Pokud prezident Petr Pavel v některých krocích ignoruje ducha Ústavy či výsledky voleb, je to pro ně v pořádku. Když se však podobně choval jeho předchůdce – například při zpochybňování nominanta na ministra zahraničí – ihned zaplňovali náměstí s hesly o porušování ústavního pořádku.

Tento dvojí metr je jasným důkazem, že zde nejde o principy, ale o politické sympatie. Nejsou ochránci demokracie, ale spíše fanklubem bývalé vládní koalice. Komu takové vyvolávání konfliktů a hloubení příkopů ve společnosti prospívá? Jsou za tím zájmy lidí napojených na šedé struktury? Vždyť vládní koalice za sebou zanechala řadu kauz – od

Dozimetru až po podivné transakce s bitcoiny. Kde byl tehdy Milion chviliek? To jim korupční skandály nevadily?

Rozdělování společnosti nikam nevede, to je historický fakt. Přitom máme k řešení skutečné problémy: sociální nůžky se rozevírají,

porodnost klesá a mladí lidé marně hledají podmínky pro založení rodiny. Místo prosperity sledujeme nárůst počtu lidí ohrožených chudobou či ztrátou domova. Celá společnost prochází krizí a je ostře rozštěpena názorově, ekonomicky i generačně. Tento stav vyhovuje pouze těm, kteří chtějí občany ovládat, manipulovat s nimi a dosahovat tak svých vlastních mocenských cílů.

Pojďme to zastavit. Zkusme se navzájem

respektovat bez zášti, lži a nenávisti. Ukažme těm, kteří s námi manipulují, že se nedáme. Jako v té pohádce: poražme „Závist“ a nenechme ji zvítězit. Začněme spolu mluvit. Udělejme to pro naše děti, pro jejich štěstí a pro naši společnou budoucnost.

Martin ŘÍHA
předseda MěV KSČM Brno a zastupitel JMK

KSČM: Prezident je další chapadlo opozice

(Praha, 6. 2. 2026) KSČM plně respektuje právo občanů svobodně vyjadřovat své názory, včetně práva účastnit se demonstrací. Toto právo je jedním ze základů demokratické společnosti-

KSČM považuje za nutné upozornit na paradoxy nedělní demonstrace. Část společnosti byla po téměř čtyřech letech vládnutí asociální pravicové vlády Petra Fialy mobilizována protilidovým spolkem Milion chviliek pro demokracii, kterému nevadily korupční aféry minulé vlády (kterou je navíc i podporován), ale vadí mu „SMSky“. Demonstrace Milionu chviliek na obranu prezidenta Pavla by se přitom vůbec nemusela konat, kdyby prezident při jmenování premiéra a vlády postupoval přímočaře, ústavně a s vědomím své sjednocující role.

Podstatou problému přitom není ani tak Macinka a jeho styl komunikace či nekomunikace, ale způsob, jakým hlava státu svým jednáním přispívá k další polarizaci společnosti. Prezident republiky nemá být aktivním hráčem politických válek, ale ústavním garantem stability, který tlumí napětí, nikoli ho zesiluje. Logicky by pak akce na podporu prezidenta měla směřovat k těmž. Pojetí samotné demonstrace bylo ale jiné, vyhocené, do politického střetu byli nevhodně zatahováni nezletilí, akci provázela prezentace ukrajinských státních symbolů a zůstávají nezodpovězené otázky ohledně jejího financování a organizačního zázemí. To vše přispívalo a přispívá spíše k dalšímu vyostření než ke zklidnění situace, a to cíleně.

Konflikt ukazuje, že pětidemoliční fialová chobotnice přišla volbami jen o jedno chapadlo, ostatní chapadla, mezi které patří neziskové organizace, většina médií včetně veřejnoprávních a bohužel i prezident, jsou schopna škodit dále.

KSČM se zároveň vymezuje vůči nové vládě Andreje Babiše, která už nyní ustupuje od vlastních slibů - ať jde o F-35 či muniční iniciativu. Pokračuje tak stejná politika militarizace, zahraniční podřízenosti a přenášení nákladů na občany. Žádná skutečná změna se nekoná.

Prezident musí přestat suplovat opozici, média musí přestat hrát roli politického aktéra. Odpovědnost musí nést vláda - a jen ona. Prezidentský aktivismus ani mediální hysterie nikomu nepomohou. KSČM vyzývá k návratu k ústavnosti, zdrženlivosti a k ukončení politiky, která rozděljuje společnost ve prospěch moci a mediálního obrazu, nikoli občanů.

VV ÚV KSČM

Můj odkaz ČECHOSLOVÁKŮM:

Varoval jsem vás lide ČECHOSLOVÁKŮ a bojoval i s exilu proti NACISMU ! ustanovil jsem poválečné dekrety, aby ochránili Československo!!!

Odsunuli jsme po válce na základě spojeneckých dohod Němce ze všech zemí, kde žili jako menšina v předválečném uspořádání Evropy.

Varoval jsem vás, že se časem najdou Vlastizrádci, co se budou omlouvat a přisluhovat NĚMCŮM! Německo chtělo vždy ovládat po všechny časy časů Evropu a diktovat národům.

Mé dekrety chraňte a braňte území republiky proti všem nepřátelům jak zvenčí tak vnitřním, tvrdě je za vlastizradu ztrestejte trestem nejvyšším! Pokud napadnou a zničí mé dekrety, bůh s vámi lide Čechoslováků. Zahynete.

Edvard Beneš

Brno, 23. 2. 2026

Zdraví není byznys. Akciovky jsou hrozbou pro krajské zdravotnictví!

Klub krajských zastupitelů Stačilo! v Jihomoravském kraji nepodpořil záměr vedení kraje v čele s hejtmánem Janem Grolichem za KDU ČSL transformovat jihomoravské krajské nemocnice na akciové společnosti pod hlavičkou Jihomoravské zdravotní a.s.

Navzdory hlasitým výhradám opozice, zdravotníků, odborů i veřejnosti byl dnes tento záměr schválen hlasovací převahou krajské pravicové koalice.

Navrhovaná změna právní formy není technickou úpravou řízení. Jde o zásah, který může

zásadně zhoršit pracovní a mzdové podmínky tisíců zdravotníků a zdravotnic a ohrozit stabilitu veřejného zdravotnictví v našem kraji.

Hrozí zhoršení mezd i benefitů

Podle zástupců odborů může rozdíl mezi platem v příspěvkové organizaci a mzdou v akciové společnosti činit až 8 000 Kč měsíčně na stejné pozici.

Zásadní rozdíl spočívá i v systému odměňování.

V příspěvkových organizacích se platy navyšují na základě vládních nařízení automaticky a nárokově. V akciových společnostech musí zaměstnanci o navýšení vyjednávat, často se zpožděním, někdy pouze formou mimořádných odměn, které se nezapočítávají do základu.

Ohrožen je také systém benefitů, například fond kulturních a sociálních potřeb FKSP, který je v příspěvkových organizacích zákonnou jistotou.

V akciových společnostech se benefity odvíjejí od zisku a dobré vůle vedení.

Riziko odchodů zdravotníků

Znepokojivé jsou informace, že část zdravotních sester již zvažuje odchod do fakultních nemocnic v Brno. V situaci, kdy zdravotnictví dlouhodobě čelí nedostatku personálu, je nezodpovědné otvírat kroky, které mohou vést k destabilizaci týmů v nemocnicích ve Vyškově, Znojmě, Břeclavi, Kyjově, Hodoníně, Ivančicích, Hustopečích, Letovicích a Tišnově.

Zdravotnictví stojí a padá na lidech, nikoli na právní formě organizace.

Centralizace už dnes funguje

Argument vedení kraje, že transformace přinese efektivnější řízení a úspory díky centralizaci nákupů, neobstojí. Kraj má možnost společného postupu již dnes, například prostřednictvím společnosti CEJZA, která v minulosti zajistila společné tendry a významné úspory bez nutnosti měnit právní formu nemocnic.

Efektivní řízení lze zajistit i při zachování příspěvkových organizací. Transformace není podmínkou spolupráce ani strategického řízení.

Podfinancování nemocnic se právní formou nevyřeší

Podle dostupných informací řada jihomoravských nemocnic nedosahuje úhrad ze zdravotního pojištění, které by pokryly jejich náklady. To je skutečný problém.

Změna právní formy nemocnic:

- nezvýší úhrady od zdravotních pojišťoven,
- nevyřeší strukturální podfinancování,
- pouze přesune riziko na zaměstnance a otevře prostor pro tlak na mzdy.

Namísto transformace by měl kraj aktivně jednat se zdravotními pojišťovnami a státem o spravedlivém financování regionální péče.

Zdraví není zboží

Veřejné zdravotnictví není komerční služba. Není to podnikání, kde se hodnotí ziskovost jednotlivých provozů.

Naším cílem musí být dostupná a kvalitní péče pro obyvatele celého kraje, od velkých měst po menší regiony. Jakmile do systému vstoupí logika akciové společnosti, tlak na ekonomickou efektivitu může znamenat omezování péče tam, kde není dostatečně výdělečná.

To odmítáme.

Odmítáme transformaci krajských nemocnic na akciové společnosti.

Jihomoravský kraj by měl zahájit skutečný dialog se zaměstnanci, odbory a odbornou

veřejností, zaměřit se na řešení financování a personální stabilizace nemocnic místo experimentů s právní formou.

Kdo ponese odpovědnost za případné zhoršení pracovních podmínek? Jak bude garantována stabilita mezd? A proč měnit systém, který lze řídit efektivně i dnes?

Stačilo experimentům s veřejným zdravotnictvím.

Stačilo privatizačním krokům pod jiným názvem.

Zdraví obyvatel Jihomoravského kraje není položka v obchodním plánu. Je to veřejná služba, kterou musíme bránit.

Petra Rédová, Martin Říha, Jan Žaloudík, Bohumil Smutný

Protestují proti sjezdu sudetských Němců v Brně

Výroční schůze pobočného spolku Výboru národní kultury (VNK) se konala 28. ledna v Brně. Jako host na ní vystoupil předseda brněnské městské organizace KSČM a jihomoravský krajský zastupitel za Stačilo! Martin Říha.

Říha poděkoval členům spolku za práci, která dává smysl. Zdůraznil, že z letošních úkolů je nejvýznamnější vyjádření protestů vůči pořádání sjezdu Sudetoněmeckého landsmanschaftu, který bude od 22. do 25. května 2026 na brněnském výstavišti. Sudety pozval do Brna Meeting Brno, z.s. a představitelé města s tím souhlasí.

»Připravujeme k tomu spoustu akcí, včetně tradičního protestu v brněnské Křížové ulici při průchodu sudetských Němců a jejich příznivců "Pochodem smíření" na pokračování festivalu Meeting Brno. Sudetští a zvláště brněnští Němci

žádají po Češích náhradu za majetek o který přišli na jaře 1945 odsunem do Německa či Rakouska z rozhodnutí konference vítězných velmocí a pak dle dekretů prezidenta republiky. Budeme bránit českou státnost! S nevyplacenými válečnými reparacemi Němců Čechům se už údajně vyrovnal Václav Havel dle některých politiků! Podepsal deklaraci, podle které je ČR s Německem historicky vyrovnaná. Udělal tzv. tlustou čáru za vším minulým. Avšak dle tvrzení jednotlivců z řad Sudetoněmců nevyrovnání zůstali Češi vůči Němcům, kteří chtějí po nás náhradu za škody, které jim vznikly odsunem "domů do Říše." Demonstraci proti jejich choutkám chystají organizátoři v květnu před brněnským výstavištěm a na Dominikánském náměstí pod okny brněnského magistrátu, který

sudetské Němce vítá do Brna i s jejich představeným Berndem Posseltem. Mnozí se hlasy, že by právníci měli přimět Ministerstvo zahraničních věcí ČR, aby si předvolalo velvyslance Německa v ČR a předalo mu rozhodnutí, že Bernd Posselt je osoba v ČR nežádoucí», sdělil Říha.

Dále ozřejmil, že při letošních komunálních volbách má politická levice šanci zlomit pravicovou kliku na radnicích obcí, včetně té na brněnském magistrátu. Kdyby Brno muselo hradit odsunutým majetek za odsun, vlivem splácení této náhrady by po dobu 30 až 40 let nemělo ani ekonomický prostor na důležité investice města. Říha požádal o podporu veřejnosti volební koalici Restart pro Brno, kterou tvoří KSČM, ČSSD a další se přidávají. *»Hnutí ANO v Brně se rozpadlo díky zásahu vedení a budou v něm nové tváře. To stejné platí o ODS a lidovcích a jsou známi různými kauzami. Pan hejtman Jan Grolich má kandidovat na předsedu KDU-ČSL a ve Vyškově také na senátora», informoval Říha.*

Ocenil práci předsedkyně brněnského spolku VNK básnířky Marie Veselé, která dostala za tvůrčí práci Cenu českých spisovatelů. Se spolkem se podílí na akcích hnutí Stačilo! i KSČM. Součinnost vlasteneckých sil může přinést v letošních podzimních volbách návrat politické levice na brněnský magistrát a na

radnice v dalších městech a obcích. Požádal veřejnost též o účast na akcích k výročí osvobození moravské metropole v roce 1945 od německých fašistů a nacistů, a to 26. dubna 2026 na Čestném pohřebišti padlých hrdinů sovětské a rumunské armády na Ústředním hřbitově v Brně. Také 8. a 9. května u památníku Rudoarmějce v Brně na Moravském náměstí.

Výroční schůze VNP s 33letou minulostí pak pokračovala zprávou o činnosti spolku za uplynulý rok. Jeho předsedkyně **Marie Veselá** ozřejmila přítomným hlavní priority: Jsou to obrana českého jazyka před anglikanismy a jinými cizorodými vlivy, obhajoba nezkráceného výkladu našich národních dějin a mj. prohloubení spolupráce se slovanskými národy - jejich menšinovými spolky v ČR. Za prioritní označuje též výchovu k vlastenectví, posilování sounáležitosti a vyjadřování pevných postojů na obranu a udržení míru. K tomu chce dál spolupracovat s Levicovým klubem žen Dobromysl, Klubem českého pohraničí, Obcí Slováků v Brně, Ruským kulturním osvětovým spolkem na Moravě, se Společností česko-kubánského přátelství nebo uskupením "Svítime za mír." VNK uskutečnil vloni s lékařem Ivanem Peškou přednášku Procházka historií psychiatrie. Zdeněk Říha vyložil posluchačům historii Slovanů nebo k MDŽ pohovořila Alena Stříbrná na téma Velké české ženy. Osvědčila se součinnost levicových a vlasteneckých

organizací při dubnových a květnových vzpomínkových akcích - počínaje 26. dubnem (tj. výročí osvobození Brna od fašistů a nacistů), oslavou 1. máje, 8. května až po 9. května - Den vítězství. Kolektiv VNK navštívil výstavu 100 let od nálezů Věstonické venuše a expozici Pravěk Moravy. K výročí vzniku naší republiky klade kytice a rozsvěcuje svíčky v Brně u pomníků prezidentů TGM a Eduarda Beneše. S Klubem českého pohraničí tam též protestoval proti připravovanému sjezdu Sudetoněmeckého landsmanschaftu na brněnském výstavišti. Klade květiny a zapaluje svíčky též 17. listopadu na popravišti českých vlastenců a bojovníků za naši svobodu v areálu studentských Kounicových kolejí v Brně. Sešel se i s přáteli i na pořadu Život s operou, ve kterém účinkovala a vzpomínala na svůj profesní a umělecký život 91letá prof. Jarmila Krátká. S uplynulým rokem se rozloučili členové a příznivci společně s ruským spolkem posezením u samovaru v dobré atmosféře při skvělém pohoštění.

K letošní činnosti M. Veselá upozornila na úzkou vazbu na aktuální dění v české společnosti. Za morální povinnost považuje ctít a bránit odkaz našich předků před provokací konání květnového sjezdu Sudetoněmeckého krajanského spolku v Brně. Stejně tak na připomínkové akce boje slovanských národů proti fašismu, nacismu a válce.

(vž) FOTO - Václav ŽALUD

Oživení paměti pro sudetské Němce

Do Brna se 22. - 25. května 2026 chystá na sjezd Sudetoněmeckého landsmanschaftu

/ SL / mnoho potomků těch, jejichž předci v Brně v době okupace nacistickým Německem v letech 1939 - 1945 žili. Z dobových dokumentů a fotografií je zřejmé, jak většina freneticky vítala Adolfa Hitlera v Brně, jak se chovali vůči českým lidem. A ještě nevymřeli všichni pamětníci a jejich potomci, kteří mohou podávat svědectví o tom, jak za přispění německých obyvatel Brna bylo s Čechy, Moraváky a Slezany krutě zacházeno. Ano, většina brněnských Němců neudělala nic proti pronásledování Židů, Romů, Moraváků, Slezanů,

proti posílání do koncentračních táborů a na smrt. Mnoho brněnských Němců bojovalo aktivně na straně Německa, mnoho z nich se podílelo na nacistické správě Brna, mnoho z nich vykonávalo dozor ve fabrikách, kde naše občany terorizovali.

Můj otec, nuceně nasazený v jeskyni Výpustek u Brna vyprávěl, jak ve 12 hodinových šichtách, pod dozorem brněnských Němců, vyráběli součástky pro armádu, jak vysílením usínali a za případné zmetky byli posíláni do Kounicových kolejí. Zvláště noční směny se pro tyto lidi

stávalo noční můrou jestli udrží tempo a sílu neusínat. A do Kounicových kolejí se na zabíjení českých vlastenců chodily dívat i německé ženy, kam si kupovaly vstupenky jak do divadla.

Ale těch svědectví je i v dobové literatuře zachováno mnoho. Jeden z nich, Dr. Miloš Vítek v knize: „Mauthausen 1942, Dachau 1945“, popsal hned v r. 1945 po osvobození tábora Dachau Američany, jak byla likvidována brněnská inteligence Masarykovy univerzity a dalších brněnských vysokých škol v koncentračních táborech nacistické Říše. Je to svědectví jednoho z mála přeživších, který tím chtěl zachovat vzpomínku na ty, kteří se nedožili osvobození. Kniha byla vydána už v r. 1946 Klubem Kounicových kolejí a nakladatelstvím politických vězňů v Brně a schválena Svazem osvobozených politických vězňů v Praze. Vzpomínky mluví samy za sebe a komentáře netřeba. Uvádím jednu z kapitol tak, jak ji Dr. Miloš Vítek napsal.

Tragedie brněnských vysokoškolských učitelů

„Zima na rok 1942 byla velmi tuhá. Kamarádi nedostatečně oděni, často jen v dřevácích, bez rukavic a s nepokrytou hlavou, musili pracovat v sněhových vánicích, v ledovém větru a v mrazech až 25stupňových. Většinou omrzli a umírali bez pomoci v hromadách na blocích, poněvadž tehdy byli Češi vyloučeni z přeplněného revíru. S největšími obavami vzhlíželi jsme k bleděmodré únorové obloze, zda se nepokryje mraky, jež by zmírnily vražedné mrazy. Vždyť ještě několik dní, a pak vyženou z karantény na práce také nás a staneme se rovněž obětí hrozné smrti, jež kosila naše krajany z vedlejšího bloku před našimi zraky! Vždyť jsme byli ještě nedostatečněji oblečení nežli ti nešťastníci venku, mnozí z nás byli i bosí, neboť nebylo dosti dřeváků, a pracovat prý budeme muset jít všichni. Docent meteorologie Hruďička se netajil obavami. 18. února jsme šli do práce na planýrku, jejíž oběti se stává většina brněnských vysokoškolských profesorů a mnoho brněnské inteligence. Zmoření těžkou celodenní prací lopatou a krumpáčem bez minuty oddechu, pod nákladem písku a balvanů, střílením, bitím, bitím a zase bitím k smrti, hynou po krátkém pobytu v táboře

naši nejlepší lidé na omrzliny, furunkulosity, flegmony, oedemické otoky z hladu a z podvýživy, na úplavici či jakýsi druh epidemických průjmů, na následky hrubého nakládání a po vyčerpáním nadlidskou námahou. Jeden přítel umírá po druhém. Profesor Rosický byl první obětí. Umírají profesori Bayer a Bečka, podléhají dále profesori Vážný, Křivý, oba Sahánkové, Vacek, doc. Hruďička, dr. Tomčík, dr. Skalák, Vrána, Vařilek, Cihlář, Obořil, Klíma. Prof. Tvrdého, letitého pána, hodili na planýrce jednoho rána za mrazu do vody. Byl velmi statečný, ale zánět plic a průjmy ho udolaly. Nemohu se rozepisovat o utrpení všech těchto mučedníků. Slovem se nedá vystihnout to vpravdě galejní prostředí a strašné okolnosti, za nichž umírali. Stejně tak nelze ani vypsát jejich statečnost. Z dřívějších obětí Mauthausenu připomínám Karla Hašlera a zemského přísedícího Drobného z Brna.

Z našeho únorového transportu udrželi se tehdy jen univ. profesori Bušek, Podlaha a Tomášek, dr. Šilhan, dr. Havlík a dr. Habřina. Ostatní pomřeli. Část přátel, oddělená od naší skupiny jako „parašutistická akce“ v den příchodu do tábora byla dána do bunkru, tj. táborové věznice / *např. red. Jušík a Měrka z Ostravy.* / a byla, tuším 7. května, popravena s řadou brněnských kulturních pracovníků a universitních profesorů.“

Mnoho brněnských ulic nese dodnes jejich jména. Znají politici a organizátoři Meeting Brno vůbec po kterých ulicích se v Brně pohybují? Znají osudy těchto lidí?

Potomkům a s nimi spolčeným politikům a organizátorům Meetingu Brno, kteří do Brna pozvali sudetské Němce, aby si zde uspořádali svůj každoroční sjezd SL je třeba připomínat situaci, kterou jejich předci způsobili.

Nejlepším způsobem smíření, po jakém pokrytecky volají, je do Brna nejezdit a neoživovat tak jizvy, které způsobili našemu národu, který v nejhroší době zradili. My víme, že pokrytecky volají po jakémsi smíření řadu let, aniž by nastínily kolik roků k tomu potřebují. My víme, že hlavním smyslem všech těchto aktivit je zrušení tzv. Benešových dekretů, které jsou však součástí mezinárodního práva. Snaží se tak získat politickou reprezentaci České

republiky, která by mezinárodní smlouvy porušila a jednostranně tyto dekrety zrušila. A požadují náhrady za zabraný majetek, aniž by se slovem zmínili, že nám Německo doposud

nevyplatilo restituční náhrady za škody, které nám válkou způsobili.

Pokud do Brna přijedou, budou jim předloženy tyto účty. **Anna ŠTOFANOVÁ**

Nemilí krajané – můj názor

Velmi mě zaujalo naprosto výstižné vyjádření p. Tomáše Skříčky, zastupitele města Brna.

Jsem pamětník druhé světové války. Loni v květnu jsme slavili osvobození od fašistického Německa. V paměti mi zůstávají okamžiky, jak jsme očekávali příchod sovětských vojáků. Byli jsme ukryti v hromadném sklepě. Když se ozval první rudoarmějce, jestli není přítomen „germán“. Tak jsme všichni volali „germán nět“. Na tyto okamžiky se nedá zapomenout. Do konce života budu vděčný Sovětům za naše osvobození.

Následně na tyto oslavy v červnu byl do naší jihomoravské metropole na takzvaný festival Meeting Brno pozván sudetoněmecký landsmanšaft, a to přímo na jejich sjezd. Asi tito představitelé našeho města zapomněli, jak se sudetští Němci chovali během druhé světové války a jak našemu národu ubližovali. Konkrétně píší o jedné obci našeho regionu bývalých

Sudet, kde v té době žila moje nejbližší rodina – teta, strýc a moje sestřenice. Když fašistické Německo napadlo Sovětský svaz a jejich armády pronikaly územím jako nůž máslem, tak Češi byli pro ně podlidé a lůza. První okamžik k zamyšlení nastal po neúspěchu u hlavního města Ruska – Moskvy. Následoval Stalingrad, Leningrad aj. Zásadní obrat v neprospěch fašistů nastal po prohrané bitvě u Kurska. Pak již německá armáda pouze ustupovala a tato válka skončila v Berlíně. V průběhu těchto neúspěchů se rétorika sudetáků výrazně měnila, a když museli podle rozhodnutí vítězných velmocí tato území opustit, tak se pokoušeli s Čechy objímat. Nelze na to zapomenout.

Dále bych se chtěl zmínit o takzvaném pochodu brněnských sudetáků z Brna do

Pohořelic. Na pracovišti v podniku, kde jsem pracoval po celý můj produktivní věk, jsem řídil kolektiv a měl jsem možnost si poslechnout spolupracovníka, a to jak tento pochod probíhal. On v té době tam vykonával přímo u toho odsunu funkci „újezdního tajemníka KSČ“ a vykonával přímý dozor v dodržování daných podmínek odsunu. Potvrdil mi, že pochod probíhal prakticky bez problémů a sudeťáci si byli vědomi toho, jak nám Čechům ubližovali. Žádné násilí tam nebylo, byli tam ale někteří jedinci, kteří nechtěli pochopit, jak nám Čechům ubližovali. Chovali se arogantně a museli být nenásilnou formou usměrněni. Jakou, to mohu upřesnit, když mě o to kdokoliv požádá.

Rovněž bych se vyjádřil k pochodům brněnských Němců, tzv. pochodům Pohořelice – Brno. Vlastního pochodu se zúčastňuje pouhá skupinka zhruba 15–20 účastníků. Ostatní jsou sváženi autobusy na ul. Vídeňskou k mostu přes řeku Svratku a následně tzv. husím pochodem po ulici Křížová, Mendlovo náměstí dojdou do zahrady Mendelovy univerzity. V Brně, jak zaznívá z tisku, působí početná skupina aktivních antifašistů, dodávám vlastenců, která už jedenáctým rokem chodí protestovat proti tomuto pochodu. Do této skupiny se hrdě řadím i já. V současné době probíhá řada akcí proti plánovanému sjezdu.

I já vyjadřuji zásadní nesouhlas s konáním sjezdu Sudetoněmeckého krajského sdružení v Brně v letošním roce, který považuji za ohrožení historické paměti a důstojnosti české společnosti.

František MANDELÍK
člen MR KČP Brno

Brno je město s obrovským potenciálem. O to víc dnes mezi jeho obyvateli rezonuje pocit, že se v klíčových oblastech přešlapuje na místě. Dostupné bydlení zůstává nedořešené, doprava každodenně zdržuje tisíce lidí a základní služby, které mají fungovat samozřejmě, jsou stále hůře dostupné.

S blížícími se komunálními volbami se na politické scéně objevují nové projekty a přeskupují se stávající subjekty. Nabídka je ale pro běžného voliče čím dál méně přehledná. To podstatné přitom zatím chybí: poctivé zhodnocení toho, co současné vedení města za poslední dvě volební období skutečně zvládlo – a co nezvládlo.

Bytová politika je nejviditelnějším příkladem. Přes opakované sliby se nepodařilo nastartovat systematickou výstavbu městských bytů. Výsledkem je rostoucí tlak na ceny a stále menší šance mladých lidí i rodin zůstat v Brně. Podobně neuspokojivá je situace v dopravě, kde chybí dlouhodobá koordinace a srozumitelný plán, nikoli další improvizace.

Sociální problémy se mezitím přesunuly z okraje do každodenní reality města. Bezdомovectví je viditelné napříč centrem i městskými částmi a dosavadní kroky města nepřinesly zásadní změnu. Mnozí Brňané zároveň stále obtížněji shánějí ambulantní lékařskou péči, zejména u specialistů – a to je problém, který nelze dál přehlížet.

Zhoršující se pocit bezpečí ve veřejném prostoru je další téma, které lidé zmiňují čím dál častěji. A oblast školství stojí před novou zátěží

v souvislosti se změnami ve financování nepedagogických pracovníků, což může mít přímý dopad na chod škol i městský rozpočet.

Město se navíc výrazně zadlužilo v důsledku investic, jejichž potřebnost a načasování nebyly vždy dostatečně promyšlené. Funkčnost protipovodňových úprav nábřeží Svatky navíc prověří už letošní jaro.

Brno zároveň stojí před zásadními rozhodnutími v souvislosti s přesunem železničního uzlu. Nová městská čtvrť si vyžádá masivní investice do infrastruktury, a je proto na místě jasně říct, že se na těchto nákladech musí férově podílet i developeři – jinak dopadnou především na město a jeho obyvatele.

V březnu rozhodneme o tom, jakým způsobem vstoupíme do komunálních voleb. Předpokládáme, že koalice Restart pro Brno bude pokračovat v pozměněném složení a nabídne jasnější, srozumitelnější a důvěryhodnou alternativu ke stávajícímu vedení města.

Brno nepotřebuje další experimenty ani prázdné sliby. Potřebuje poctivou, odbornou a odpovědnou správu věcí veřejných. Potřebuje skutečný restart – s Brnem na prvním místě.

Martin ŘÍHA

Zahájili ražbu třetího tramvajového tunelu v Brně

Mše a umístění sochy sv. Barbory, patronky tunelářů a havířů do schránky ve stěně vstupního portálu zahájilo 12. února ražbu 320 metrů dlouhého tramvajového tunelu z Brna - Bystřice pod kopcem do nové bytové čtvrti Kamechy. Stavba má být hotova o Vánocích 2027. Cestujícím přinese rychlé spojení rozrůstajícího se sídliště s centrem Brna.

Tramvajové tunely jsou v ČR ojedinělé, ale v Brně je to již třetí. Podzemní vedení trati šaliny je v tomto kopcovitém a hustě zastavěném území nejšetnější řešení k okolí i obyvatelům. První náměstek primátorky **René Černý** vyložil, že trať na Kamechy bude dlouhá 1,4 km a zahrnuje tři nové zastávky – Ruda, Říčanská a Kamechy. Práce na ní jsou plánovány do prosince roku 2027, kdy tramvaje

na lince č. 1 začnou novým úsekem vozit cestující. Celkové náklady na stavbu jsou ve výši 1,84 miliardy korun.

Patronka lidí, kteří pracují pod zemským povrchem má dohlížet na bezpečný průběh ražby, na práci techniků, tunelářů a betonářů i na všechny, kteří budou tunel využívat. Socha je vysoká 51 centimetrů, váží 10 kilogramů, je vyrobena z litiny s bronzovou patinou a odlil ji

ve Švýcarsku. Pro některé úseky využije odborná firma řízené odstřely, které umožní efektivní a bezpečný postup ražby. Plánován je rychlostí přibližně 1,5 až 2 metry denně.

»Předpokládáme, že ražbu tunelu dokončíme o letních prázdninách, následně budeme vystrojovat tunel potřebnými technologiemi. V první polovině letošního roku se budou práce odehrávat také v okolí tramvajové trati v Bystrci

a na Kamechách. Zaměříme se zejména na výstavbu mostních objektů, lávek pro pěší, přeložky inženýrských sítí i úpravy tramvajových smyček. V létě začneme pokládat koleje ve smyčkách Ečerova a Kamechy, v tunelu tyto práce zahájíme na podzim«, sdělil **Martin Borovka**, generální ředitel skupiny VINCI Construction CS, a. s. (vž)

Protipovodňová ochrana Brna umožní budovat Jižní centrum

Rozsáhlá stavba protipovodňové ochrany Brna není jen technická bariéra proti velké vodě a vrácení řek Svratky i Svitavy do života obyvatel. Je to i podmínka pro urbanistickou výstavbu nového brněnského vlakového nádraží u řeky a okolní nové městské čtvrti na území, na které se občas rozlévá povodeň.

Dřívější náměstek primátora Brna, podnikatel **Radomír Jonáš** informoval, že budovaná opatření mají ochránit Brno před tzv. **stoletou vodou (Q₁₀₀)**. Zamezí rozlití Svitavy a Svratky na záplavovou zónu města na které žije asi **24 000 obyvatel**. Namísto betonových koryt tam využívají stavbaři **přírodě blízká opatření** – rozvolnění koryt, snížení břehů, vytvoření průtočných berem a tvorbu povodňových parků. S dvouletým zpožděním byla vloni v červenci otevřena klíčová část PPO nábřeží Svratky mezi Rivierou a železničním viaduktem Poříčí/Uhelná v délce asi 3,1 kilometru. Součástí tohoto díla od významného architekta **Ivana Rullera** je za 1,5 miliardy korun zrozená nábřežní promenáda, cyklostezky a kolonáda s prostory pro kavárny. Na levém břehu vznikl i mokřad s tůňemi. R. Jonáš poukázal i na plánované a rozpracované etapy: Strategie PPO města má 28 etap. Jejich dosavadní uskutečnění po etapu osm realizovalo město Brno. Část etapy XI2 je dílo společnosti a.s. Caleta. Mezi priority patří chystaná stavba rozlehlého **povodňového parku** s novým ramenem řeky a meandry. Úsek na Svratce pokračuje přes Komárov a končí po 1,5 kilometru u přerovské železniční trati. Na Svitavě ochraňuje opatření pravý břeh od Hladíkovy ulice po rovněž přerovskou trať. Umožní to vyjmout oblast ze záplavové zóny a vznik nové čtvrti Trnitá v místě dnešních brownfieldů. Výdaj na to činí asi **3,8 miliardy korun**. Odborný odhad délky realizace včetně

kolaudace a vyjmutí území nového jižního centra Brna ze záplavové zony je 10 až 12 let.

Pokud jde o nábřeží Svitavy, odborníci řeší co s nekapacitním korytem odděleným od okolí. Projektují a revitalizují říční úseky podél areálu **Nová Zbrojovka** a ve čtvrti Husovice. Shánějí stavební povolení i dotace k **zahájení stavby po roce 2028**.

Soukromí investoři PPO

Vzhledem k velkému tlaku investorů na odstranění povodňového ohrožení jsou v rozvojových lokalitách projektovány a povolovány k uskutečnění dílčí úseky PPO. Urychlí vytvoření plánovaného souboru opatření. Povoleno je úsek **PPO Leskava** nad mostem Havránkovy ulice. Dále projekt na levém břehu Svratky od Sokolovy ulice pod dálnicí D1 - **SO 15 OBI**. A konečně **Náhradní retenční prostory v KÚ Přízřenice** při soutoku Svratky a Svitavy, které mají usměrnit záplavy a zvýšené povodňové průtoky na jihu Brna po realizaci PPO. Tuto činnost vytváří společnost a.s. Caleta. K situaci se vyslovil též bývalý prezident republiky **Václav Klaus** s tím, že je nezbytné **do díla zapojit i soukromý kapitál**. Stát, potažmo město, nemají na všechno dostatek kapacit a dost volného kapitálu, uvedl Klaus.

Majitel společnosti Caleta Radomír Jonáš k tomu dodal: »Souhlasím s panem bývalým prezidentem Václavem Klausem. Jen realizace takového záměru je v praxi velmi složitá. Společně financovaný a společně organizovaný

projekt naráží na problémy. Náhled na jeho řešení bývá mezi politickou reprezentací a soukromým subjektem velmi rozdílný. A to na cenu projektu, případně její úpravu nahoru nebo dolů. Stejně tak na termíny a jejich úpravu. Také na výběr subdodavatelů, na kvalitu odvedené práce a její kontrolu. «

Ze svých zkušeností R. Jonáš konkretizoval: »Podnikatel je odborník (nebo by měl být). Politik většinou NE. Je nutné vidět také to, že společníci si vzájemně vidí "DO KARET." A také to, že politici musí přepustit část rozhodování (podíl na něm) společníkovi.

Samostatná kapitola je legislativa - výběrová řízení atd. Bohužel, naše zákony se tvoří (většinou) pod vlivem zájmových skupin v politice (ať zleva nebo zprava), nebo podnikatelských. Potřeba společnosti bývá často až na druhém místě. Např. projekt financovaný soukromým sektorem (např. úsek dálnice) má velký problém v návratnosti takové investice - jak, kolik a kdy«, objasnil nástrahy zapojení soukromého kapitálu do řešení celostátních či městských projektů, navržené Václavem Klausem, dřívější náměstek brněnského primátora Radomír Jonáš. (vž)

Kamiony odvezly nelegální odpad zpět do Německa

Převoz více než 280 tun nelegálního odpadu z brněnských Horních Heršpic zpět do Německa dokončily kamiony 19. února. Úspěšně se tak završila další etapa, jednání s německými úřady pokračují.

Likvidace 282 tun plastů a laminátů z letadel či větrných turbín trvala 10 dnů. Celkem se tak z lokality podařilo v této etapě repatriovat už 317 tun materiálu, který sem v roce 2024 bez povolení navozila firma Roth International. Systematické vyjednávání Ministerstva životního prostředí s bavorskými úřady zajistilo sanaci nejen v Horních Heršpicích, ale už dříve i odvoz 300 tun materiálu z Jiříkova na Bruntálsku. Za oběma skládkami stojí stejná firma.

»Nelegální přeshraniční přeprava odpadů je závažná trestná činnost, jejíž rozkrývání je nesmírně náročné. O to více si ceníme dosavadní shody s německou stranou, díky níž se už více než 600 tun odpadu z Jiříkova a Horních

Heršpic vrátilo zpět do Bavorska«, řekl **Jaromír Wasserbauer**, vrchní ředitel sekce technické ochrany životního prostředí MŽP ČR. Na místě zůstává v Brně už jen menší část odpadu, několik desítek tun. Přesné množství zatím nelze s ohledem na okolnosti nelegální navážky jednoznačně určit. Dokumentace, která byla při přepravě zajištěna, totiž zřejmě plně neodpovídá skutečnému rozsahu navezeného materiálu. Proto pokračují intenzivní jednání, která mají za cíl dořešit i tuto část odpadu. »Náš cíl je, ve spolupráci s Policií ČR a na základě doplňujících důkazů, zajistit úplné vyčištění lokality a potvrdit odpovědnost za veškerý odpad, který byl do Horních Heršpic nelegálně navezen«, doplnil Wasserbauer. (vž)

Malé zamyšlení Aleše Růčky nad sudeťáckým sjezdem

Již dříve jsem psal, že letošní rok nás budou provázet na politické scéně velké turbulence. Ať už jde o jmenování – nejmenování kandidáta motoristů ministrem (tato nešťastná záležitost již byla naštěstí ukončena vítězstvím nevítězstvím prezidenta Pavla), diskuse kolem muniční iniciativy, demonstrací na podporu prezidenta Pavla, kdy si jejich účastníci neuvědomují jak jsou manipulováni ve prospěch něčeho úplně jiného, uvádět lze celou řadu dalších. Několikrát

jsem již zdůraznil, že se necítím být komentátorem takových záležitostí.

Přesto si nemohu pomoci a chci se vyjádřit k jedné věci – v Brně chystanému sjezdu SdL. Nejen vlastenecké, levicové a další organizace a strany stejně jako nezávislé osobnosti hlasitě vyjadřují svůj nesouhlas s tímto návrhem - v médiích na občanských shromážděních či podpisem na petiční listinu.

Řada nás očekávala, jak se k tomuto návrhu vyjádří nejvyšší státní činitelé, zvláště když jedna z vládních stran – SPD zcela jednoznačně vyjádřila svůj nesouhlas. Čeká se na vyjádření Babiše. Já již nečekám. Jednoznačně proto, že si dobře pamatuji na jeho odpověď, kdy jako tehdejší premiér odpověděl na dopis MěV KSČM ve věci tzv. Pochodu smíření. Uvedl, že je to záležitost primátora Brna pana Vokřála. Za prezidenta Zemana odpověděla prezidentská kancelář, že pan prezident dopis obdržel a bude se jím zabývat. Předseda sněmovny Vondráček neopověděl vůbec. Takže co očekávat od současných nejvyšších činitelů!

Ostatně co od Babiše očekávat víme od bavorského premiéra Markuse Södera. Babiš se s ním nedávno sešel, byť to pro něj není žádný partner. Je to, jako by se sešel kancléř SNR s některým z našich hejtmanů! Z tiskové konference po uvedeném setkání jsme se následně dozvěděli: Podle Babiše bere Česko chystaný sjezd jako občanskou iniciativu a akce pro českou vládu zatím není tématem, které by řešila. „*My to bereme jako občanskou iniciativu... my to jako vláda neřešíme,*“ řekl Babiš v odpovědi na dotaz, zda se kabinet chystá na akci vyslat svého zástupce. No uvidíme, vždyť členové vlády se těchto sjezdů už zúčastňují takřka pravidelně. A bavorský

premiér rovnou řekl, že se pravděpodobně květnového Sudetoněmeckého sjezdu v Brně zúčastní.

Co dodat. Sudetoněmecký sjezd se u nás v Brně zřejmě uskuteční. Nám, kteří k tomu máme výhrady, tak nezbyvá, než zintenzivnit své protesty. Dnes, zítra, každodenně až 22 - 25. května. Právě v době konání tohoto sjezdu musíme všem, kteří na něj přijedou ukázat, jak jsou vítáni, a že všichni ti zvatelé hovořili pouze za sebe, nikoliv za občany Brna, za občany naší republiky. Možností bude dost. Kromě sjezdového jednání na výstavišti se připravuje řada doprovodných akcí, třeba i na Moravském náměstí. Bude to pro nás současně výjimečná příležitost vidět, kdo je skutečný vlastenec a kdo, aniž si to uvědomuje krypto revanšista! Jednou z nejbližších akcí bude shromáždění 15. 3. – viz pozvánka na poslední straně.

P.S. Mimochodem, často jsme ujišťováni, že SdL ze svých stanov vypustilo zmínku o usilování o vrácení majetku, který byl sudetským Němcům při poválečném odsunu z Československa zkonfiskován. To je pravda. Ale pravdou současně je i skutečnost, že příslušný soud tuto změnu stanov neschválil, a že tedy tato pasáž je stále součástí platných stanov SdL.

Mezinárodní právo vytvářejí divize, ne právníci

Jak vznikly takzvané evropské nebo světové pořádky? Vznikly dohodami států a národů, vznikly dobrovolným smírem a právníkým uspořádáním samy o sobě, "an sich" jak praví Němci? NE.

Vznikly vždy, když se vyrovnaly skutečné velmocenské síly daných velmocí. Síly dané možnostmi jejich síly vojenské. Žádné mírové návrhy nikdy neuspěly bez vojenského vyrovnání. Vzpomeňme jen na mírový plán krále Jiřího z Poděbrad. Nebyl fedrován vojenskou silou a státy jej nepřijaly ... Za třicetileté války to bylo jinak. Vojenské síly všech stran se nakonec vyčerpaly a žádná ze stran nedosáhla všech svých cílů. Bylo nutno uzavřít kompromisy - a tak vznikl vestfálský mír a vestfálský systém uspořádání podle dosažených či ubráněných zemí a území.

Tento systém fungoval až do napoleonských válek, které byly uzavřeny vídeňským kongresem 1815.

Tehdy se obnovení vestfálského systému začalo říkat "koncert velmocí", trvajícím až do I. světové války.

Následoval "versailleský systém" zničený Hitlerem a poraženým Spojenci s faktickým vedením SSSR a USA (což se dnes neuvěřitelně popírá způsobem hodným Goebbelse a Hitlera). A skončila také jím vytvořená Společnost národů v Ženevě.

Poté následoval systém Jalty - OSN , kdy OSN byla vytvořena spojenci k udržování světového pořádku. Tento systém selhal roku 1999 napadením Jugoslávie při porušení Resoluce Rady bezpečnosti 1244 odtržením Kosova a jeho prohlášení pseudostátem. *Tehdy se OSN prakticky stala stejnou funerální organizací jako předtím Společnost národů. Dokonce na to byla napsána kniha "Soumrak ženevských bohů". Napiše někdo knihu "Soumrak bruselských bohů"?*

Od té doby prakticky velmoci začaly postupovat podle starého vestfálského systému tak, jak to popsal Henry Kissinger v monografii "Uspořádání světa. Státní zájmy, konflikty a mocenská rovnováha" (české vyd. Praha 2023). Nebo jak to dnes popisuje Glenn Diesen v knize "Válka na Ukrajině a eurasijský světový řád" (česky Lukáš a syn Brno 2024).

Jestliže naši chciválkové neustále vykřikují noty opsané od hitlerovců "Putin vrah agresor s mongolskými stepními hordami" musí se zarazit nad počiny USA s Venezuelou. Tam ovšem nastává žvanění a blektání ... Pravý důvod je v imperiálním jednání všech velmocí.

Když skončil řád Jalty - OSN a tím i mezinárodní právo, obnovil se po 80leté pauze starý "koncert velmocí" anobrž "vestfálský systém". OSN se stalo "funerální organizací", jejíž výroky dnes velmoci nemusejí brát vážně a berou je pouze tehdy, jak jim to momentálně vyhovuje - a teprve k tomu stavějí i příslušné

soudy. Jako byl soud nad prezidentem Miloševičem zavražděným v Haagu (korektně "zesnulým v Haagu ve vězení za zvláštních okolností"), jež byl následně tím samotným soudem posmrtně rehabilitován z bosenské války...

Takže když USA zajaly presidenta Venezuely, pouze zopakovaly osudy Miloševiče a diadochů, jako byli Saddám, Kaddáfí a další ... A to ještě stále nevíme, jaký osud čeká tzv. presidenta Zelenského ...

Miliony protestantů mohou na náměstích světa volat o gangsterismu, pirátství a zločinu, eticky správně, ale bezúspěšně. Teprve následný vývoj mocenských sil odpoví, zdali právníci budou mít možnost následovat výsledky hlasů zbrani. Latinská Amerika prohlášená obnovou Monroeovou doktrinou za kolonii USA má staleté zkušenosti s partyzánskými válkami - a tak to zřejmě dopadne i nyní - dlouhými partyzánskými guerillami na celá desetiletí ...

Takže stále platí věta, údajně pronesená jedním naším předsedou jistého vysokého soudu v Brně: "Pánové, přece si nemyslíte, že právo stojí nad politikou!" Právníci následují vždy až po divizích ...

P.S. Ptali se jednou generalissima J. V. Stalina na význam Vatikánu v otázkách války a míru. J. V. Stalin odpověděl otázkou: Kolik má papež divizí?

Jiří Jaroš NICKELLI, ČSPB Mor. Třebová

Nikdy si neplet' vzdělání s inteligencí. Můžeš mít diplom a současně být idiotem."

Richard FEYNMANN

Ohlédnutí za diskusním čtvrtkem 19. února

Je mnoho témat, navrhovaných k diskusnímu otevření na tzv. diskusních čtvrtcích. Bohužel, pořádné jich jen 9 do roka, a proto jsou vybírána témata, která jsou nejen aktuální, ale oslovující i širší veřejnost a také nesou široký sociální dopad. Proto bylo pro únorový podvečer vybráno téma úzce spjaté s oborem,

zajišťujícím nám jednu z tzv. základních životních potřeb. Ano, řeč je o výrobě potravin,

potažmo o zemědělství a potravinové bezpečnosti a tématem pro diskusní čtvrtěk byla **Dohoda mezi MERCOSUR a Evropskou unií**. Tématem nás kvalifikovaně provedl Ing. Zdeněk Jandajsek, jeden z nejúspěšnějších současných

českých zemědělských podnikatelů a v letech 2017 až 2020 předseda Agrární komory ČR.

Hned v úvodu bylo zcela zaplněnému sálu na Křenové, kam přišlo k besedě na sedm desítek účastníků vysvětleno takřka polopaticky, o co vlastně v této dohodě o bezcelní výměně zbožíjde. Proč je pro obyvatelstvo států unie a konkrétně její zemědělce tak zásadní, že **proti jejímu přijetí jsou organizovány masové protesty napříč Unií** a proč je Evropská komise tak rozladěná z toho, že dohodu Evropským parlamentem odsouhlasenou²⁰. ledna těsnou většinou poslalo několik poslanců šesti evropských zemí „k ledu“ (podle odhadu na rok i dva) podáním žaloby k Evropskému soudnímu dvoru. Tedy k odpovědi proč. Zatímco **motivem a cílem uzavření dohody je vygenerování značného zisku pro majitele korporátních bank** (rozhodně ne zemědělců tady i tam), tak s pravděpodobností hraničící s jistotou bude jejím důsledkem likvidace menších a oslabení největších zemědělských producentů a zpracovatelů v Evropě a současně gradace úpadku především automobilového a na něj vázaného průmyslu v Evropě z důvodu ztráty konkurenceschopnosti a neprodejnosti produkce. Jinými slovy **dojde k zásadnímu oslabení potravinové bezpečnosti**, tj. schopnosti vyprodukovat dostatek potravin pro evropskou populaci v Evropě a vůbec k prohloubení hospodářské krize se vzrůstem nezaměstnanosti. V součtu s právě se prohlubující energetickou krizí, za současného úporného trvání Evropské komise na nikoli vědecké, ale ideologické politice tzv. „grýndýlu“ a za houževnatého lpění na podpoře války na Ukrajině (ve prospěch evropských a amerických zbrojařů) vskutku nečekají evropské obyvatelstvo žádné zárné zítřky, ačkoli se nás snaží média hlavního proudu utlouci dohodou podmíněnou vírou v hospodářský a sociální růst a blahobyt... Proto se proti schválení dohody logicky postavili i naši europoslanci za Stačilo! Dovolím si vlastní poznámku k opodstatnění pochybností o přínosu dohody. Stačí vzít v úvahu už jen to, že zatímco oslavné mediální tirády předpokládají, že dohodou o bezcelním vstupu na jihoamerický trh (MERCOSUR volně přeloženo znamená „Společný trh Jihu“) obejde EU dopady zhoršování vztahů s Čínou (a Ruskem), tak

souběžně na tomtéž trhu právě Čína již vesele úraduje a staví továrny. Jak by také ne, když především Brazílie (s přehledem největší z jihoamerických států) je spolu s Čínou členem sdružení BRICS+? Takže po 25 letech příprav to vypadá, že politické elity Unie jsou A) buď jelity anebo B) hrají za někoho úplně jiného než „obyčejné“ Evropany ...? B bude správně.

Toto vysvětlení podstaty ani netrvalo dlouho a bylo jasno. Většina času více než dvouhodinového jednání pak již byla věnována otázkám provozování našeho českého zemědělského podnikání v podmínkách po 35 letech budování kapitalismu (či spíše bezhlavého bourání socialismu?) a především po dvaceti letech členství ČR v EU. A nebylo to povzbudivé líčení. Tím spíše, že šlo o sdělování zkušeností z první ruky člověkem podnikajícím v oboru desítky let. **Určujícím neštěstím je přitom zcela zjevně sice neodborné, zato však ideologicky správné vedení našeho zemědělství**, včetně potravinářství a obchodu s potravinami. Rozvrátili jsme vyspělý systém organizace zemědělské prvovýroby, přestali jsme chránit ornou půdu, vyklučili většinu sadů, razantně omezili pěstování konzumních brambor, mnoho obdělávaných polí jsme převedli na trvalý travní porost a začali dotačně podporovat NEVÝROBU. Potravinářství jsme prodali do cizích rukou začali jásat a ochotně kupovat (a jíst) potravinové náhražky (pardon, vysoce zpracované potraviny), hlavně že jsou levnější (jak se to vezme) a mají zahraniční značku! Oficiální stav je takový, že z celkové spotřeby potravin v ČR se jich v tuzemsku vyrábí jen 30 až 35 procent a 60 až 65 % tvoří dovoz. A protože jsme se tak radostně přizpůsobili a bez reptání, tak za odměnu máme dostat produkty zpoza oceánu, kde jsou

potraviny vyráběny bez relativně přísné kontroly kvality, uplatňované v Evropě. Díky za ně, bez ohledu na to že komplikují zemědělcům dosažení ceny produktů, která je užíví. Co to znamená? Jen pro příklad akceptování masa ze zvířat od narození preventivně „léčených“ antibiotiky, nebo polotovary z GMO plodin, což je oboje evropskou zemědělskou politikou (z dobrých důvodů) odmítáno! Co je důsledkem? Tak razantní pokles schopnosti, že díky oficiálním statistikám je ztráta potravinové soběstačnosti ČR veřejně přiznávána i „mejnstrímem“. Je jen iluzorní náplastí, že v tom nejsme sami, jen hůř než průměr EU při trendu, který se při rozběhu dohody s MERCOSUR jednoznačně zhorší. Ale to nevadí! Hlavně „grýndýl“ a jede se dál!

Na přetřes se dostala samozřejmě řada dalších otázek. Namátkou třeba jak je to s nezbytností vybíjet celé chovy při ojedinělém výskytu nákazy, jak je to s chovem slepic volně a v klecích, jak je to vlastně s dotacemi u nás a v Evropě, nebo jestli a kolik kterých je u nás zemědělských podniků, které dokážou i v soudobých podmínkách obstát. No a samozřejmě **generální otázka: Dá se s tím ještě něco dělat?** Podle Zdeňka Jandějska ještě není vše ztraceno a při provedení nezbytných změn především v legislativě **ještě má naše zemědělství potenciál vrátit se k potravinové**

soběstačnosti (nebo také potravinové bezpečnosti – neplést si s bezpečností potravin) **do sedmi let.** To se může zdát jako dlouhá doba. Musíme si však uvědomit, že nejde jen o korekci řízení, pravidel, ale také o obnovu úrodnosti zatravněných polí, o obnovu chovů a také o obnovení schopnosti vyrobené potravin zpracovávat. No a vzhledem k tomu, že jsme jedním, a to menším ze států EU, jejíž vedení rozhodně nestojí o jakoukoli korekci své katastrofální zemědělské politiky obecně a už vůbec ne v ČR, jeví se mě osobně tento odhad jako velmi optimistický, nikoli však nemožný. S nápravou se však nesmí váhat a z pohledu mé profese vidím jako nutnou podmínku pro záchranu české potravinové soběstačnosti učinit ji jednou z priorit bezpečnosti státu. Pokud někdo zvedá obočí, tak dodávám - **bez pitné vody vydrží člověk tři dny, bez jídla týden. Máte dojem, že vyrábět zbraně a zabíjet se ve válkách je smysluplnější než dokázat si vyrobit potraviny?** Základním předpokladem je přitom mít vůbec kde. Mým osobním závěrem, za srdečným poděkováním Zdeňku Jandějskovi za besedu i vlasteneckou statečnost, je proto apel pro všechny volby a všechny vlastenecké poslance a zastupitele – **chraňme si českou ornou půdu!**

Ing. Václav FIŠER, člen MěV KSČM, předseda MěR KČP Brno,

foto Václav ŽALUD

„Království lhářství není tam, kde se lže, ale kde se lhářství akceptuje.“

Karel ČAPEK

Měsíc březen není pouze předzvěstí přicházejícího jara, ale také měsícem, který se do naší historie nesmazatelně zapsal řadou událostí, které nás navždy poznamenaly, a které stojí zato alespoň stručně připomenout. Mimo pravidelné kalendárium uvádíme alespoň ty nejpodstatnější, chronologicky a stručně:

7. března 1850 se narodil v **Hodoníně** Tomáš Garrigue Masaryk, TGM, nebo Prezident Osvoboditel. Zemřel 14. září 1937 v záměčku Lány. TGM byl československý státník, filozof, sociolog a pedagog, první prezident Československé republiky. K jeho osmdesátým narozeninám byl roku 1930 přijat zákon o zásluhách T. G. Masaryka, obsahující větu „*Tomáš Garrigue Masaryk zasloužil se o stát*“, a po odchodu z funkce roku 1935 ho parlament znovu ocenil a odměnil za jeho osvoboditelské a budovatelské dílo.

8. března si připomínáme MDŽ. Ve světě i OSN od roku 1975 uznávaný svátek, u nás pouze významný den. Kořeny této tradice najdeme v New Yorku v roce 1908, kdy tam probíhala stávková švadlen, které usilovaly o zlepšení svých pracovních a životních podmínek, vymezovaly se vůči všeobecnému utiskování žen ve společnosti a podhodnocení ženské práce.

8. března 1943 proběhl u Sokolova první boj československých vojáků na frontě 2. světové války. Samostatný pěší prapor – zhruba tisícovka mužů a několik desítek žen, které působily jako ostřelovačky, telefonistky a zdravotnice, (více jsme toho tehdy neměli) v tento den, v roce 1943, pod velením pozdějšího presidenta ČSSR plk. Ludvíka Svobody na frontě poblíž Charkova sváděl úspěšné obranné boje s Němci. Vydobyli si velikou slávu a uznání a získali řadu našich i sovětských vyznamenání. Dnes už z nich žel nikdo nežije.

14. března v roce 1939 vznikl na území Maďarska ohlodaného Československa klérofašistický

Slovenský štát. Prezidentem byl římskokatolický kněz Jozef Tiso. Fungoval jako satelit hitlerovského Německa až do konce války a již v roce 1941 maširovali slovenští vojáci po boku Německa na východní frontu. Moc nebojovali a k jejich cti složili, že jich na stranu Sovětů přeběhlo tolik, že mohla být postavena celá paradesantní brigáda. Později velmi úspěšně bojovala v SNP, což byla událost, která Slovensko očistila od spolupráce s nacisty.

15. března, hned následující den zahájili jednotky německé Wehrmacht okupaci Mnichovskou dohodou z předchozího září okleštěného zbytku ČSR, resp. území Čech a Moravy. Z donucení vznikl tzv. Protektorát Čechy a Morava, jehož „státním prezidentem“ se stal kontroverzní a nemocný právník Emil Hácha. Veškerou faktickou moc v protektorátu však vykonávali Němci prostřednictvím říšského protektora.

28. března je Den učitelů. V ČSR se slavil už od roku 1955. Vybralo se datum narození Jana Amose Komenského, biskupa Jednoty bratrské a jednoho z nejvýznamnějších českých filozofů a spisovatelů. Je považován za zakladatele

moderní pedagogiky a přezdívá se mu „Učitel národů“. Organizace UNESCO vyhlásila Den učitelů v roce 1994 nejen proto, aby ocenila pedagogiku a jejich práci. Ale zároveň přijala **Chartu učitelů**, která se zabývá obecnými zásadami učitelství. Tato Charta by měla být platná ve všech členských státech OSN. Nejedná se o státní svátek a ani ho nenajdete ve většině kalendářů, jelikož to není tzv. významný den.

Tibor DÁVID

BŘEZNOVÉ KALENDÁRIUM

1. 3. zahájení Měsíce knihy
2. 3. 2. - 6. 3. 1919 - ustavující kongres III. Internacionály (rozpuštěna 1943)
1933 - Volovce na Zakarpatské Ukrajině – Při protestu nezaměstnaných proti zatčení a zbití dělnické delegace zastřelili četníci jednoho rolníka a tři nezaměstnané zranili.
3. 3. 1978 - Vladimír Remek vzlétl do kosmu
4. 3. 1949 - na sjezdu spisovatelů založen Svaz československých spisovatelů
5. 3. 1946 - Churchillův projev ve Fultonu zahájil studenou válku
5. 3. 1953 zemřel Josif Vissarionovič Stalin
6. 3. 1930 - **Mezinárodní den proti nezaměstnanosti** - počátek masového hnutí nezaměstnaných
7. 3. 1850 narodil se Tomáš Garrigue Masaryk
7. - 11. 3. 1931 - VI. sjezd KSČ
8. 3. 8. 3. 1912 – akce amerických švadlenek – **Mezinárodní den žen**
1943 - bitva u Sokolova - 1. čs. samostatný prapor v SSSR (padl Otakar Jaroš 1912 - 1943)
9. 3. De památky obětí vyhlazení terezínského rodinného tábora v Osvětimi-Březince
9. - 12. 3. 1917 - Únorová revoluce v Rusku (24. - 27. 2.)
11. 3. 1935 Rachovský okres na Zakarpatské Ukrajině – Při stávce zemědělských dělníků proti snížení hladových mezd četníci těžce zranili pět stávkujících a patnáct bylo zraněno lehce.
12. 3. Den přístupu České republiky k Severoatlantické smlouvě (NATO)
13. a 14. 3. 1935 - Čertižné, Habura – okres Humenné – Při provádění exekuce se vzbourilo veškeré obyvatelstvo těchto chudých obcí. Mnoho demonstrantů četníci střelbou zranili.
14. 3. 1883 zemřel německý ekonom, filosof, vědec Karel MARX, zakladatel vědeckého komunismu, myslitel tisíciletí (*5. 5. 1818)
1939 - vyhlášen samostatný Slovenský štát
1953 zemřel Klement Gottwald, první dělnický prezident ČSR
15. 3. 1939 - konec druhé republiky, začátek okupace Československa hitlerovským nacistickým Německem
16. 3. 1939 - Hitler vydal Výnos o zřízení protektorátu Čechy a Morava
18. 3. 1871 - Pařížská komuna (do 28.5.)
21. 3. 1919 – vznik Maďarské republiky rad
1953 - Antonín Zápotocký zvolen prezidentem republiky
22. 3. 1968 - Antonín Novotný rezignoval na funkci presidenta republiky
1946 - I. sjezd Svazu české mládeže
23. 3. 1901 - narodil se Jan Šverma
1932 - počátek velké Mostecké stávký (ukončení 19. dubna 1932)
24. 3. 24. - 28. 3. 1986 - XVII. sjezd KSČ
1999 - NATO začalo bombardovat Jugoslávii (celkem 78 dní)
25. 3. 25. - 28. 3. 1927 - IV. sjezd KSČ
28. 3. - 31. 3. 1946 - VIII. sjezd KSČ
1945 - zahájení bratislavsko - brněnské operace 2. ukrajinského frontu sovětské armády
1945 - americké bombardéry zničily ČKD Praha
1946 - schváleny BENEŠOVY DEKRETY (Ústavní zákon č. 57)
28. 3. 1920 – v Rumanové zastřelili četníci dva zemědělské dělníky a několik jich zranili.
29. 3. 1592 - narodil se J. A. Komenský - Den učitelů
30. 3. 30. 3. - 7. 4. 1925 - stávka 50.000 horníků na Ostravsku organizovaná KSČ
1932 - Horní Suchá- okres Karviná – Při stávce horníků na Těšínsku zastřelili četníci jednoho horníka a dva těžce zranili.
1968 - Ludvík Svoboda zvolen prezidentem republiky
31. 3. 1990 - **ustavující sjezd KSČM v Praze**

28. březen byl každoročně věnován učitelům národů J. A. Komenskému. Slavil se Den učitelů. Žákům se předávaly znalosti o jeho pohnutém osudu exulanta po bitvě na Bílé hoře, o pronásledování Jednoty bratrské, o jeho dílu i o jeho lásce k vlasti. Na příkladu jeho osobnosti se dětem ukazovala potřeba vzdělávání, morálky a vlastenectví. Kytičky květů, které v ten den nosívali žáci svým učitelům je vedl k úctě k těm, kteří jim předávají vědomostí zprostředkovávají.

Dřívější generace si svého učitele národů vážily, stavěly mu pomníky a připomínaly si ho na pamětních deskách.

I v Brně je najdeme. Busta J. A. Komenského od V. Makovského je umístěna před budovou školy v Brně - Obřanech. V Řečkovících na ul. Hapalova 6, v hale školy, je umístěna pamětní deska Jana Amose Komenského, českého pedagoga, filozofa, spisovatele, člena Jednoty bratrské a pobělohorského exulanta s jeho citátem: „Školy jsou dílny lidskosti: tím totiž, že způsobují, aby lidé stáli v pravdě lidmi. Jedině to je v člověku pevné a stálé, co vpíjí první věk. Kdo se v mladosti nevyvíjí, potom ztracená věc jest. Zdárný způsob obcí na dostatku lidí rozumných záležití. Který větší a lepší dar můžeme přinést obci, než když učíme a vzděláváme mládež?“ J. A. Komenský: Didaktika. Památce učitele národů a velikého Čecha odhaleno 1910.

Některé se „ztratily“ v průběhu okupace naší země nacistickým Německem. Dnes se pomalu zapomíná nejen na něj, ale zapomínáme na jeho zásady a metody vzdělávání. Zapomínáme na to, jak byla naše země po bitvě na Bílé hoře rozkradena cizí šlechtou, jak byli naši lidé pronásledováni pro svoje náboženství, jak byla

snaha zbavit náš národ svého jazyka, své kultury a následně germanizována. Náš národ přežil díky těm, kteří se nikdy nevzdali, zůstali a bojovali jako vlastenci až do konce svého života.

O životě a díle Jana Amose Komenského vyšlo mnoho odborných knih. Vyšla také publikace „Jan Amos Komenský o sobě.“ Sám nenapsal svoji autobiografii. Kniha je složena z dopisů a útržkovitých záznamů co o sobě vypověděl. Na sklonku života se sám sebe charakterizoval jako „muže touhy“, kde se vyznal z toho, co bylo hnací silou jeho pracovitosti, co mu pomohlo překonat osobní i národní tragédii.

Snad i dnešní čtenář pochopí jeho Vzpomínku na vlast v dialogu Truchlivého s Rozumem, z r. 1624: „O sobě tvrditi smím, že lituji a litovati budu vlasti své přemilé, bych pak tisíc mil odtud byl a v nebezpečnosti jejím žádného nebezpečnosti neměl. Aniž mne namluvíš, abych za pověru měl tu částku země, kde zrozen a vychován jsem, známé, přátely a příbuzné mám, nad jiné milovati. Nepřejít' žádné krajíně, byť ona z druhé strany světa byla /Bůh mi svědek jest /, nic podobného. Ale poněvadž mi to, co se tam děje, v očích není a jsou neznámí moji, co div, že se pro ně tak netrudím?“

A v dnešní turbulentní době, kdy naše mládež považuje vlastenectví za přežití stojí za připomenutí, jaký odkaz nám Jan Amos Komenský zanechal: „Národe český! Na rozloučenou požehnání vyhlašuji od Hospodina Boha svého, abys ty přece byl a zůstával ratolestí rostoucí, ratolestí rostoucí podle studnic, ratolestí rostoucí nad zeď.“

Živ buď, národe posvěcený v Bohu, neumírej, muži tvoji ať jsou bez počtu.“ A. Š.

Sudetoněmecký landsmanšaft v České republice nechceme !!

Ze sociálních sítí

Na letošní květen chystá do Brna svůj provokační sjezd Sudetoněmecký landsmanšaft. Jedná se organizaci, která má zcela zjevné nacistické kořeny. Po celá desetiletí své existence zpochybňuje historickou pravdu týkající se protifašistického vítězství v 2. světové válce a jeho důsledků.

Landsmanšaft také dlouhodobě útočí na dekrety prezidenta republiky Edvarda Beneše, kterou jsou platnou součástí českého právního řádu. Navíc i dalšími způsoby soustavně poškozují česko-německé vztahy.

S takovými odpornými provokacemi, jako je plánované konání sjezdu Sudetoněmeckého landsmanšaftu na území České republiky, proto rozhodně nesouhlasíme!

Pokud chce mít Sudetoněmecký landsmanšaft / SdL / 22. - 25. května 2026 svůj sjezd v Brně, zřejmě se chtějí vracet na místa činů svých předků. Je to nepochopitelné, ale je to tak. Místo dodržování česko-německé deklarace si sami říkají o vystavení účtu o tom, co se v Brně v době okupace dělo českým a moravským občanům a pamětníkům a historikům, abychom jim v tom vyšli vstříc. Jinak by si přece svůj sjezd pořádali tam, kde žijí a netrmáceli se až do Brna. Pro poučení z minulosti se chystá do Brna přijet i bavorský premiér Söder. Jestli zapomněl na příčiny, které vedly k odsunu německého obyvatelstva, předložíme i jemu vzpomínky těch, kteří už nejsou mezi námi, kteří nás varovali před zapomináním a tím, že se jednou budou chtít vrátit.

Nacismus byl státní ideologií a politikou Německa, ke které se většinově přihlásili i Němci žijící v Československu. Vždyť 1 162 617, tedy každý třetí dostal vyznamenání od Hitlera. Děti a mnohé ženy do toho asi zahrnuté nebyly.

A na rozdíl od této nacistické ideologie a politiky nebylo státní ideologií a politikou poválečného Československa se krutě mstít, ale vypořádat se se zrádci a kolaboranty. Kdyby nedošlo k odsunu, mnoho z odsunutých by stálo před spravedlivými soudy. Jejich potomci už na to zapomněli? Jednotlivé excesy českých lidí po tak kruté válce byly odsouzeny a rozhodně nebyly většinovým jevem, jak se nám snaží dnešní kolaboranti se SdL namluvit.

Ti, co přežili okupaci, věznění, mučení a koncentrační tábory po sobě zanechali svoje svědectví. Jedním z nich je i Raimund Habřina,

rodným jménem Raimund Chatrný, nar. 20. září 1907 v Příbrami na Moravě, moravský učitel, básník, novinář a spisovatel. Zemřel 2. dubna 1960 ve věku 52 let a je pochován na Ústředním hřbitově v Brně. Po osvobození a návratu do vlasti z koncentračního tábora uspořádal z výpovědí svědků sborník pod názvem „Žalm Moravy.“ Fotografie ke knize dodal Zdeněk Minařík. Kniha vyšla v Brně, nakladatelství Mír v r. 1948.

„Žalm Moravy“ by si měli přečíst všichni ti, kteří organizují sjezd SL v Brně a kteří se ho hodlají zúčastnit. Je to smutné čtení. Sám autor sborníku v úvodu píše: „V životě lidí a národů jsou rány, které sice již nekrvácí, ale po nichž zůstává trvalá jizva. Na pohled zaschlé a zacelené, jsou schopny otevřít se a

znovu krváčet. I Morava má takové rány, jež jí byly zasazeny šestiletou okupací. A třebaš již dávno ustalo gestapácké běsnění a na nacistických popravističích zaschla krev jejích synů a dcer, přece se dosud nemůže dopočítat úděsného krvavého salda obětí za revoltu svých bojovníků za svobodu proti okupantským vetřelcům.“

Kniha mapuje působnost gestapa na půdě hlavního města Moravy od bývalého policejního ředitelství přes Mozartovu ulici, Cejl, Špilberk, Sušilovy koleje, Kounicovy koleje, Pod kaštany a právnickou fakultu až k přípravě věznic v podzemí kazemat hradu Špilberk a výstavbě rozsáhlé věznic s třemi stovkami samotek v těsném sousedství právnické fakulty Masarykovy univerzity.

A právě na jedné z „úřadoven“ na právnické fakultě Masarykovy univerzity zanechali po sobě výmluvný nápis: „Wir kommen wieder. Aber dann...!“ „Přijdeme opět. Ale potom...!“ Snad tento stručný, ale obsahově výmluvný

vzkaz nepotřebuje výkladu. Jen vězením v Kounicových kolejích prošlo na 30 tisíc našich lidí. Jak uvádí Rajmund Habřina, na 1300 jich zde zahynulo. Další byli posíláni do koncentračních táborů, kde mnozí umírali za nelidských podmínek. Z Brna bylo odesláno na smrt také kolem 10 tisíc Židů, z nichž přežilo jen asi 700.

Ve sborníku „Žalm Moravy“ na str. 9 se píše: „Do osudu zatčených nehlouběji zasahoval referát IIA, určený pro levicové organizace, pro účastníky španělské občanské války a pro ty, kteří se vrátili z pobytu v SSSR, referát IIBM, později rozšířený o IIBM/So, určený pro český národní odboj jednotlivců a skupin, referát IISab, / později IIIB /, určený pro sabotáže, referát IIG pro nedovolené držení zbraní a poslech zahraničního rozhlasu, IIP pro věci tiskové, IIIA pro obranné zpravodajství, referát IIE se zabýval výhradně delikty hospodářskými.“

A jakých vyslyšacích metod gestapo používalo? Na téže str. 9 se uvádí: „Rány holí, býkovicem nebo gumovým obuškem s olověnou kuličkou na konci jim byly běžné. Nejraději bili na obnažená chodidla nebo záda. Omdleli-li vyslyšchaný bolestí, polili ho studenou vodou a v bití pokračovali. Vyšetřovaným trhali nehty a lámali prsty. S oblibou píchali za nehty a do chodidel špendlíky a párátko. Nutili vyslyšchaného, který stál na špičkách, dívat se několik hodin do ostrého světla lampy. Aby ho ponížili, dávali mu vypít obsah plivátka ... V III. referátě donucovali vyslyšchané k výpovědi bolestivou křečí, kterou navozovali elektrizačním aparátem. Jindy zase vháněli hadicí do nosu z bateriového přístroje plyn a v nastalé agonii mučeného vyslyšchali. Jedním z nejtěžších vyslyšacích prostředků brněnského gestapa byl výslech vanový, při němž se vyšetřovanému vrhala voda z hadice do úst, do nosu a do uší, takže mu hrozilo zadušení. Těžkými výslechy neblaze prosluli zejména gestapáci Zehetmayer, Golda, Seitz, Rotter, Lewitschek, Wiedermerth a Schmidt. Není mnoho politických vězňů, kteří všechna muka těžkých výslechů přežili: mnozí byli od

výslechů dopravován i přímo do brněnského krematoria a mnohým dal dr.Pilný a později dr.Marquart usmrcující zástřík. Gestapáci odcházeli po těžkých výsleších k pitkám do baru, který si vybudovali s pomocí českých vězňených výtvarných umělců přímo na právnické fakultě.“

Toto vše by nebylo třeba připomínat, kdyby SdL a jeho podporovatelé z řad některých českých politiků, spisovatelů, filmařů, aktivistů Meeting Brno nezaměřovali příčiny a důsledky a mladé generaci nepředkládali zkreslenou historii, neoživovali staré rány provokativním pořádáním sjezdu.

Co k tomu napsal Rajmund Habřina jako věčné memento?

„Je známo, že britský prokurátor Shawcross označil za nejstrašnější dokument norimberského procesu plán Němců na vyhubení, zgermanisování a zotročení českého národa po válce. Ani nás nepřekvapuje, že Němci měli tento plán na vyhubení českého národa připravený, spíše by nás po staletých zkušenostech s naším sousedem překvapilo, kdyby jej připravený neměli. Nacisté první etapu tohoto plánu za okupace již prováděli. A nikdo z nás nepochybuje, že by jej provedli celý se všemi důsledky, kdyby byli zvítězili ... A touhou a vnitřní potřebou sborníku „Žalm Moravy“ je být věčně živým mementem, které varuje a zapřísahá. Neboť odsunutí sudetští Němci, kteří roku 1938 volali, že chtějí žít jako svobodní němečtí lidé ve své pravé vlasti, že chtějí „domů, do říše“ volají dnes hlasitě po návratu z Německa a Německo samo bude kdykoliv ochotné dát se Západu k dispozici, umožní-li mu obnovu jeho starých vyhlazovacích snů.“

Copak můžeme zapomínat a nepředávat dalším generacím to, co je v knize „Žalm Moravy“ zaznamenáno? Jak se zacházelo s našimi lidmi ve vězení, koncentračních táborech, kolik lidské odvahy bylo nutné vynaložit, abychom my žili? A dnes vítat potomky těch, kteří to všechno způsobili?

Anna ŠTOFANOVÁ

„Válka, jak vidíme, přináší nejen nevyhnutelné ničení, ale navíc je psychologicky přijatelným způsobem zdůvodňuje.“
G. ORWEL

Pozvánka na pietní akt

Vážené dámy, vážení pánové,
dovolujeme si Vás srdečně pozvat na pietní akt k uctění památky událostí 15. března 1939, dne, který zásadně ovlivnil moderní dějiny naší země.

Datum: **15. března 2026**

Čas: **od 9.00 do 10.00 h**

Místo: **Brno, Křenová 67** (u pamětní desky)

Součástí programu bude připomenutí historických souvislostí, položení květin a minuta ticha za všechny oběti období nesvobody.

Pietní akt pořádají: KSČM a vlastenecké organizace

Ze sbírky „Májové sirény“ (1989)

Podzimní epištola

Miroslav Florián

Komunisté se nemusí jen kát.

Nemají proč se stydět za svou víru.

Šli na zteč v Karpatech, šli zpříma pod sekyru,

snad je to dávno, snad je to už pasé;

ale ne všechno smaže listopad.

Bránili máj – a oslaví jej zase.

Nad komunisty dneska sviští bič;

a nezdá se tak zcela sametový.

Šátrá i po Julkovi, po Zikovi

a jednačtyřicet let škrtne bez cavyků ...

Rozverný biči, výskej si a syč,

Nevzdáme socialistickou republiku.

*Komunisté se nesmí mlčky trást –
a zejména ti nezištní a ryzí.*

Co přemetů lze zhlédnout v televizi!

Dá tahle země na kulatá slova_

Už teď se vznesla ze svaštělých brázd

k podhůří plachá vložka únorová.

Komunisté si nemohou nic lhát.

Čeká je dlouhá, odříkavá směna.

Budoucnost nebyla však poražena.

A naše hvězda do mlh nevytratila se:

tu vždycky spíše rozžal strohý chlad ...

Milostný šerík připne si ji zase.

A slunce přečte hlavní referát.

Hadrníci na olympiádě

Slavnostní defilé na tak významných událostech jako nepochybně olympiády jsou, má být reprezentativní, vkusné a odkazující na národní tradice... Má být, jenže u české reprezentace tomu tak už nějakou dobu nebývá. Vždy nějaký, nejméně jeden atribut chybí. Letos v Miláně chybělo snad všechno. Sportovci oblečení do předražených kostýmů připomínali kdekoho a kdeco, jenom ne reprezentaci České republiky. Na tu nesměle odkazovaly jen malé české vlaječky v rukách sportovců. Jinak jste se mohli pouze dohadovat, zda vidíte průvod německých, resp. belgických hadrářů, nebo v lepším případě snad potomků peruánských Inků,

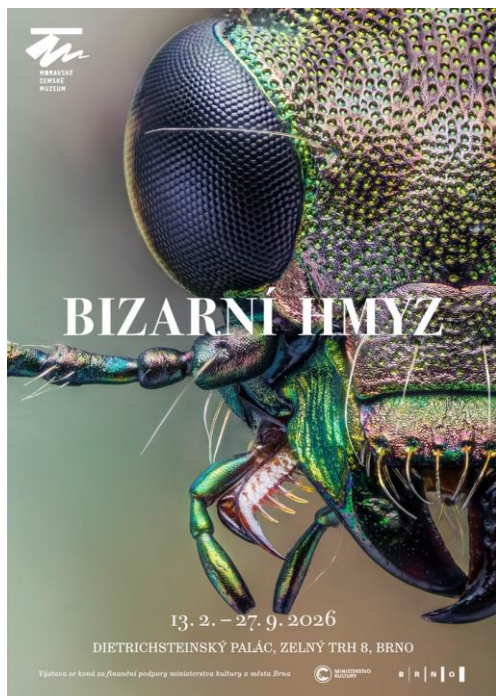
kteří se tam octli bůhví proč. O duševním zdraví autora tohoto veledíla silně, o absenci talentu a vkusu pochybnosti nemám. Stejný názor mám i o těch, kteří tento paskvil vybrali a schválili. Takzvané umělce by bylo možná vhodné proškolit o tom, pro jakou zemi oblečení vytvářejí a o národní symbolice a možná rovnou nechat přezkoumat jejich duševní zdraví.

Každopádně byl tento paskvil, hodící se nanejvýš na masopust urážkou vkusu a národní hrdosti a autorovi tohoto veledíla se může dostat leda tak o poděkování za propagaci Německa, případně Belgie. K dobré reprezentaci naší země to však nikterak nepřispělo. Naopak.

Tibor DÁVID

Výstava: Fascinující svět hmyzu

Výstava "Bizarní hmyz" v Moravském zemském muzeu na brněnském Zelném trhu 8 poodhaluje fascinující svět hmyzu – od obřích tropických brouků a pestrobarevných motýlů přes druhy s důmyslným maskováním až po tvory připomínající bytosti ze světa vědecko-fantastických příběhů. Návštěvníci objevují, jak je hmyz dokonale přizpůsoben k přežití v rozmanitých prostředích a jak tenká může být v přírodě hranice mezi krásou a bizarností.

Jedno z hlavních témat je srovnání exotických druhů s naší domácí faunou. Vedle obřích titánů či, *inspirace, který přesahuje biologii a dotýká se umění i lidské představitivosti,*« vysvětlila Jana Nerudová, autorka výstavy a pracovnice Entomologického oddělení Moravského zemského muzea. Součástí výstavy, která tam trvá do 27. září 2026, jsou také akvária s živými exempláři. Umožňují návštěvníkům zažít hmyz jinak než jen prostřednictvím preparátů či fotografií – v pohybu, v přirozených projevech a v reálném čase. Na výstavu navazuje populárně-naučná kniha *Bizarní hmyz* (Edika), která přináší další atraktivní snímky i zajímavosti z hmyzí říše. (vž)

Vila Stiassni představí židovské vily a zámky

Vila Stiassni v Brně představí formou významné putovní výstavy evropské židovské vily a zámky "Discovering Jewish Country Houses," jak je zachytila svým objektivem světoznámá švýcarsko-francouzská fotografka Hélène Binet.

Po 25 letech od její první pražské výstavy se vrací do ČR, tentokrát do Brna. Představí své nové dílo věnované židovským vilám a zámkům v Evropě. Jde o sadu fotografií pořízených pro výzkumný projekt Univerzity v Oxfordu, jehož partner je i český Národní památkový ústav. Výstava byla otevřena nejprve v londýnském Strawberry Hill House, dále putovala na zámek Waddesdon Manor a nyní dorazila z vily Liebermann na jezeře Wannsee v Berlíně do Brna.

Začne vernisáží ve čtvrtek 5. března v 17 hodin ve schodišťové hale vily Stiassni. Tam se na tři měsíce stane součástí prohlídkového okruhu. V předvečer zahájení se uskuteční diskusní setkání za účasti autorky v brněnské vile UNESCO Tugendhat.

Dvacet čtyři rámových fotografií nasnímaných analogovým velkoformátovým fotoaparátem se zaměřuje na architekturu a osudy evropských židovských venkovských sídel a zámků. Binet svým typickým stylem (práce se světlem a stínem, analogová černobílá fotografie) zachytila objekty jako **Villa Kerylos, Waddesdon Manor** nebo brněnskou vilu **Tugendhat**.

Velkoplošná díla nehledají jen architektonickou dokonalost, ale snaží se skrze detaily vyprávět příběhy rodin a jejich kulturního dědictví. Výstavu doplňují informace o prezentovaných památkách, jež vycházejí z výpravné publikace *Jewish Country Houses* (Profile Books, 2024), na které Hélène

Binet spolupracovala s editorkami Abigail Green a Juliet Carey.

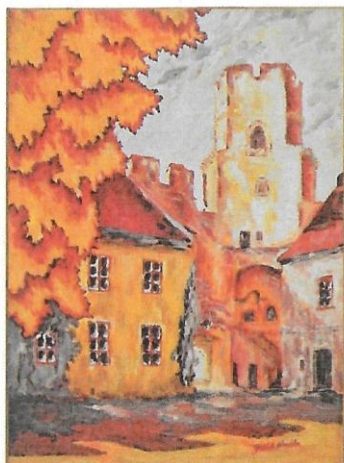
Na fotografiích jsou zachyceny tyto stavby: Villa Tugendhat, Brno (CZ), Villa Kérylos, Beaulieu-Sur-Mer, Azurové pobřeží (FR), Vila Liebermann na jezeře Wansee, Berlín (DE), Villa Montesca, Umbria (I), Waddesdon Manor, Buckinghamshire, (UK), Strawberry Hill, Twickenham, Londýn (UK), Nymans, West Sussex (UK), Hughenden Manor, Buckinghamshire (UK) a Synagoga

a mausoleum rodiny Montefiore, Ramsgate, Kent (UK).

Kurátorka Viktoria Bernardette Kriegerová z vily Liebermann prozradila: »Výstava zve k podrobnému zkoumání domů, k objevování jemných detailů, společných i jednotlivých prvků, k ponoření se do příběhu domů, jejich obyvatel, k seznámení se s jejich historickým významem i s jejich využíváním až do současnosti«. Expozice nabízí pohled na významné památky se zdůrazněním přínosu židů ke kulturnímu dědictví příslušných zemí. (vž)

DOVOLUJEME SI VÁS POZVAT

NA VÝSTAVU

JARNÍ SALON US PARNAS

VERNISÁŽ: 5. 3. 2026 V 18:00 HODIN

HUDEBNÍ VYSTOUPENÍ: MILAN KAŠUBA

VÝSTAVA POTRVÁ DO 23. 4. 2026

SPOLEČENSKÉ CENTRUM BRNO – SEVER

OKRUŽNÍ 21, BRNO – LESNÁ

Parnas není jen kašna, ale i sdružení brněnských výtvarných umělců různého věku, zaměření, tvořících různými styly a technikami. V současnosti sdružuje více než tři desítky autorů. Velká část z nich představí své práce na také na letošním tradičním jarním salónu. Kdo to ale bude, ani kdo z výtvarníků bude přítomen na vernisáži, se mě zjistit nepodařilo. Návštěvu výstavy vřele doporučuji. Prohlídka výstavy je zdarma a je přístupná v pracovní dny v době provozu Společenského centra.

did

„Základním zdrojem všech neštěstí, která trápí lidstvo, je vlastnictví. Lidé vyšli z rukou přírody naprosto rovni, bez jakýchkoli výsad. Příroda nevolila ani krále, ani otroky. Lid má právo na sociální revoluci v případě, kdy se přesvědčí, že je podřízený nespravedlivým, nerozumným zákonům. Tato vzpoura ovšem nevede k nastolení spravedlivé společnosti, je jen dílčím úkazem na cestě k této společnosti.“ GABRIEL BONNOT MABLY

Leonardo da VINCI – Aforismy překlad Alena Bahníková

Chváliš-li něco čemu dobře nerozumíš, je to chyba, ale horší je, když to haniš.

Kdo se ve sporu odvolává na autoritu, bere si na pomoc ne rozum, nýbrž paměť.

Dříve než z případu uděláš obecné pravidlo, vyzkoušej dvakrát nebo třikrát, zda pokusy vedou k podobným výsledkům.

Dobrá díla jsou plodem dobrého charakteru, a protože je chvályhodnější příčina než následek, chval více dobrý charakter bez vzdělání, než vzdělance bez charakteru.

Tak jako jíst bez chuti škodí zdraví, tak studovat bez touhy kazí paměť a ta neudrží, co přijme.

Název výstavy fotografií **Obnaženy** naznačuje, že se dostaneme ke kůži. Odložíme masky, oděv i stud. Fotografie zobrazují ženy ve dvou protipólech. V tíze a stínu. Druhá ve svobodě a lehkosti. Ve tmě se rodí strach, pohlcuje naši mysl. Poutá nás a dává pocit, že není úniku.

Z hlubin se rodí síla. Vítr boří vše, co jsme vytvořili a dává sílu křídům se rozlétnout. Témata fotografií otvírají otázky:

Jak neztratit své já? Jak se nenechat pohltit rolí, která nám byla přidělena? Příběhy žen k vám mohou promlouvat skrze bolest ale i sílu.

Mladá autorka o sobě říká: „Jsem člověk s uměleckou duší. Hudba a umění je mou nedílnou součástí osobnosti. Fotografie je pro mě jedno z médií, které nás umí vrátit v čase. Umí nás rozplakat a usmát se.“ Umělkyně žije a tvoří v Moravanech na periferii Brna.

Schrott Gallery je nová galerie umění v prostoru staré tovární haly z konce 19. století umístěná v brownfieldu v blízkosti bývalé brněnské textilky Vlněna. Výstava v galerii na Křenové ulici 10 je denně přístupná v době od 13 do 22 hodin a potrvá měsíc.

Tibor DÁVID, Foto autor

Naši březnoví jubilanti

Poslední zimní měsíc slaví svá životní jubilea následující členky a členové naší MěO:

Jaroslav BOUDA, Alois BOŘUTA, Libuše BŘENKOVÁ, Jiří BURKA, Jaroslav CRHA, Jana ČÍŽKOVÁ, Antonín GRUBER, Jana HANCKOVÁ, Jiří HRÁČEK, Marie KNAPOVÁ, Marie MANOVÁ, Jaroslav NAVRÁTIL, Milada PILÁTOVÁ, Dana SMUTNÁ, Karel URBÁNEK, Jana URBÁNKOVÁ a Marie VESELÁ.

Všem oslavencům srdečně blahopřejeme, děkujeme za dlouhodobou soustavnou práci pro sociálně spravedlivější společnost a do dalších let života přejeme pevné zdraví, štěstí, klid a pohodu. ZO a MěV KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce ECHO. **did**

POZVÁNKA

na oslavu Mezinárodního dne žen, která se bude konat

v sobotu dne 7. března 2026 v 16,30 hodin ve velkém zasedacím sále ve 2. poschodí, Brno, Křenová 67

Občerstvení zajištěno

Hudební produkce - Luděk Savana Urbánek.

Cestování ZTP v JmK

Držitelé průkazů ZTP a ZTP/P se přepravují bezplatně ve všech linkách a spojích IDS JMK, to znamená ve všech spojích, které vyhledá vyhledávač na www.idsjmk.cz - včetně rychlíků a městských doprav. Výjimkou je linka R50 (privátní spoje společnosti RegioJet v úseku Brno - Břeclav), kde je nutná rezervace místa prostřednictvím aplikace POSEIDON. Aby mohlo být místo rezervováno, je nutné přes POSEIDON zakoupit jízdenku základní aspoň pro 1 zónu. Pro uznání nároku na bezplatnou přepravu je nutný průkaz ZTP nebo ZTP/P vydaný v České republice. Není povinnost žádat nulovou jízdenku jako v některých jiných krajích. S držitelem průkazu ZTP/P může jet bezplatně jako doprovod 1 osoba a dále třeba i současně vodící / asistenční pes, ortopedický vozík, v případě dítěte i kočárek.

red

BEZ KOMENTÁŘE (z tiskové zprávy Pirátů)

Koalice TU! v čele s Piráty zahájila symbolicky 24. února v den výročí zahájení plnohodnotné ruské invaze na Ukrajinu sběr podpisů pod petici za přesun Památníku rudoarmějců z Moravského náměstí v Brně. Iničiátoři chtějí otevřít odbornou debatu o dalším využití tohoto prostoru a upozorňují, že centrum města má sloužit lidem, nikoliv ideologickým symbolům minulého režimu.

Petice podle iničiátorů petice neusiluje o vymazání historie, ale o její zasazení do odpovídajícího kontextu. Socha byla na Moravském náměstí instalována v roce 1955 a vznikla v období komunistického režimu. Podle zástupců koalice dnes její monumentální a ideologická podoba neodpovídá charakteru moderního veřejného prostoru v centru Brna.

KSČM
MěV Brno

X. ročník
BRNĚNSKÝ ODBORNÝ SEMINÁŘ
21. březen 2026

Institut
české levice

SVĚT NA ROZCESTÍ
GEOPOLITIKY

Prof. PhDr. Oskar Krejčí, CSc.:
Rozcestí geopolitiky - a české priority

Mgr. Vítek Prokop:
Co vše je v krizi - a čím to hrozí

PhDr. Josef Skála, CSc.:
Zdroje a spojenci ofenzivy, která chybí

RSDr. Karel Klimša:
Co nového u sousedů - inspirace zahraničních přátel

Kam padá
„KONEC DĚJIN“ ?
A KUDY
z té pasti?

Brno, Křenová 67; 2.patro - zahájení 10:00

Objednatel/ Zhotovitel: MěV KSČM Brno

ECHO – BRNĚNSKÝ LEVICOVÝ OBČASNÍK. Vydavatel: Městský výbor KSČM v Brně, Křenová 67, PSČ 602 00, Brno, telefon: 734 430 204. e-mail: mv.brno@kscm.cz; tibor.david@volny.cz; alruc@seznam.cz. Redakce: Tibor Dávid – vedoucí, Aleš Růčka – zástupce vedoucího, Zdena Korčáková. Povoleno Min. kultury ČR, ev. č. MK ČR E 12191. Časopis je určen pro interní potřebu členů a příznivců KSČM, ale nemusí vždy obsahovat pouze stanoviska KSČM. Za obsah tak zodpovídají jeho autoři. Nevyžádané rukopisy se nevrací. Uzávěrka příštího čísla 27. 3., číslo 4/26 vyjde 14. dubna 2026.